

GAZETA KRAKOWSKA

N^{ro} 17.

z KRAKOWA DNIA 28 LUTEGO 1827 ROKU WE ŚRODĘ.

— Z Krakowa. —

W dalszym ciągu 21 Posiedzenia Seymu Rzeczypospolitey Krakowskiej d. 10 Stycznia 1827 r.

Członek Kommissyi Skarbowey Lipczyński co do pozycy 2 pensyy Senatorów oświadczył, iż lubo Kommissya miała na uwadze nowe prawo które daremnie być nie powinno, odstępuje jednak od swey opinii, i jest za umieszczeniem tej pozycy według projektu Senatu.

Reprezentant Czerniński przychylił się do tego zdania.

Marszałek przedstawiał, że miana być powinna na uwadze Konstytucya, jako pierwsze kardynalne prawo.

Reprezentant Czerniński w odpowiedzi oświadczył, że Statut Akademicki woła Trzech Najjaśniejszych Monarchów wydany, również za Konstytucyą uważa się.

W końcu Kommissya Skarbowa na przedstawienie Prezydującego teyże Kajetana Florckiewicza od opinii swey odstąpiwszy, zgodnie z wolą Izby na Budżecie pozycyą 2 według projektu Senatu w kwocie Złp. 72,000 umie-

ściła, z zastrzeżeniem poczynienia później swych uwag.

Co do posługacza przy Biórze Rachuby Reprezentant Czerniński był za umieszczeniem tej posady.

Reprezentant Lipczyński Członek Kommissyi Skarbowey zwracał uwagę, że powiększenie wydatków pociągnie za sobą podatki, czego w obecnym położeniu kraju dopuścić niemożna.

Delegowany z Akademii Czaykowski przywodził Izbie przyjętą w obcych krajach zasadę podatkowania, w ustanowionym tak zwanym podatku gruntowym, który daleko lepiej celowi swemu odpowiada i zapobiega tej nierówności, która świeżo wykazuje się w podatku osobistym na miejsce konsumpcyjnego zaprowadzonym, i że wydatki krajowe zastąpione by być mogły przez postanowienie opłaty na artykuły zbytkowe.

Gdy niebyło jednomyślności, Izba przystąpiła do kreskowania, a skutkiem 16 przeciwko 15 kreskom, posada posługacza przy Biórze rachuby według projektu Senatu w kwocie Złp. 400 na Budżecie umieszczoną została.

Następnie Prezydujący w Kommissyi Skarbowey wniósł: iż w pozycyi 22 Senat Rządzący inicjował dla tłumacza języka Francuzkiego sumnę złp. 1000 Kommissya zaś Skarbowa* z powodu zmniejszenia pracy złp. 600.

Marszałek Seymu iakkolwiek nieznamy dował tej posady na pierwiastkowym Budżecie, a tak pozycyą tę uznawał byż uległą decyzji Izby, przywoził jednak iż obowiązki tłumacza nie są tak łatwe, iżby za złp. 600 sprawowanemi byż m. gły.

Gdy niebyło iednomysłności w Izbie, przystąpiono do sekretne go kreskowania, skutkiem którego większością 22 przeciwko 8 kreskom opinia Kommissyi Skarbowey za umieszczeniem dla tłumacza summy złp. 600 na Budżecie utrzymana została.

W pozycyi 87 Senat Rządzący położył na Budżecie dla poborcy Czerniechowskiego Sumnę złp. 1500 Kommissya zaś Seymowo-Skarbowa z powodu spodziewanego w tym roku uregulowania dóbr Czerniechów przez Kommissyą Włościańską proponowała sumnę złp. 500.

Marszałek objaśniając Izbę o poruczonych poborcy obowiązkach w odbieraniu od Włościan danin do rzydziestu kilku tysięcy wynoszących, i wywodząc ztąd odpowiedzialność jego z tej posady, uznawał za niepodobne aby tenże za złp. 500 obowiązki te, z tą samą gorliwością z jaką do dziś dnia się odznaczał, pełnić mógł.

Delegowany Sędzia Pokoju Mieroszewski zasięgał wiadomości od Marszałka czyli poborca z tytułu powierzonych mu dochodów posiada kaucyą.

Marszałek w odpowiedzi oświadczył, że kaucya za poborcą zapisana jest w summie złp. 1000.

Delegowany z Kapituły X. Teodor Soł-

tyk dzieląc przekonanie z Marszałkiem, względem pozostawienia poborcy przy pensyi Złp. 1500 popierał toż stosownem przymówieniem się.

Assesor Seymu oraz Członek Kommissyi Skarbowey Soczyński tłumacząc powody opinii teyże Kommissyi co do zmniejszenia pensyi, oświadczył, iż Kommissya Skarbowa na pierwszym budżecie posady tej nieznała, że obowiązki poborcy sprawowanemi były przez Wóytę tamecznego z płacą nierną, nakoniec że dobra Czernichów wkrótce przez Kommissyą włościańską urządzone będąc, niebędą nawet w potrzebie obsadzania ich zupełnie poborcą.

Marszałek Seymu Zwracał, uwagę Izby iż urządzenie Dóbr Czernichów do pewnego czasu ograniczonem byż niemoże, następnie przywoził: że Kommissya Organizacyina pensyą w Summie Złp. 3,000 dla poborcy przeznaczyła, która późney do Złp. 1500 a później do 500 zmniejszoną, znowu na zeszlórocznych zgromadzeniach do złp. 1500 przywróconą została.

Assesor Soczyński iakkolwiek uważał, iż Summa Złp. 500 jest zaszczupłą, oznajmił jednak, iż sam Senat początkowo taką Sumnę na Budżecie położył.

Delegowany Senator Soczyński połączenie początkowe przez Senat Summy Złp. 500, a później zezwolenie na podwyższenie do Summy Złp. 1500, uważał właśnie za przekonanie, że obowiązki poborcy większego wymagały wynagrodzenia.

Reprezentant Kadłubowski objaśniając, iż włościanie Dóbr Czerniechowa opłacali według Kontraktów za Rządu Xięstwa Warszawskiego zawartych podatek morgowego, który stanowił remuneracyą dla poborcy; tej jednak gdy teraz poborca niepobiera zmniejszenie mu pensyi uważał niestosownem.

Delgowany z Akademii Paweł Czaykowski z powodów przywiedzionych przez Marszałka i Delegowanego z Kapituły X. Sołtyk dzielił swe zdanie za pozostawieniem poborcy przy pobieraney przez niego pensyi.

Marszałek do powodów nieprzyjęcia opinii Kommissyi Skarbowey dodał jeszcze i tę, że Senat wydając nominacyą poborcy, zapewnił go o pensyi w Summie Złp. 3000. którey jednak niepobierał.

Assesor Seymu Soczyński w odpowiedzi oznaymił, iż Senat nie miał władzy zapewniania poborcy o ilości pensyi; oznaczenie bowiem teyże jest udziałem Izby Prawodawczej.

Marszałek objaśniał, iż Senat niewyznaczał pensyi, jedynie takową przez poprzedniego boborcę pobieraną w nominacyi domieścił.

Reprezentant Kryspin Hr. Żeliński przywodząc potrzebę wczesnego wypowiedzenia służby poborcy, na przypadek uregulowania Dóbr Czernichów, uważał że i po uregulowaniu też dobra nieobeydą się bez tegoż w odbieraniu czynszów od włościan.

Członek Kommissyi Skarbowey Librowski przywodząc, iż już od lat 8 Kommissya Skarbowa w tey materyi robi swoje uwagi, niemógł przypisywać gorliwości poborcy w pełnieniu jego obowiązków, gdy dochód z łądowego w Summie Złp. 1000 wyrachować się mogący, przynosił tylko Złp. 120, w odpowiedzi zaś na wniosek Reprezentanta Kryspina Hr. Żelińskiego oznaymił, iż na przypadek uregulowania Dóbr Czernichów, Włościanie tak iak inni, sami do Kassy czynsze wnoszą obowiązani.

Marszałek Seymu urządzenie Czernichowa przed lat 16 dopełnione, znajdując za niemogące być zastosowanem do terażniejszego stanu rzeczcy oświadczył, iż po u-

samowolnieniu włościan przez Kommissyją Włościańską nie poborca, lecz opiekun ustanowionym będzie.

Reprezentant Łacki żądał, aby rozpoznawanie Budżetu nie pozycyiami, lecz tytułami o bywało się.

Marszałek w odpowiedzi oznaymił, iż porządek postępowania w rozpoznaniu każdej kategorii drogę tę wskazuje, i na dniu wczorayszym podobnym sposobem Izba postępowała.

Delegowany z Akademii Czaykowski brak funduszu w Skarbie, nieuważał za dostateczną pobudkę do odjęcia komu należney pensyi, i takowy przez obmyślenie środków do pokrycia potrzeb zastąpionym być winien.

Członek Kommissyi Skarbowey Marcin Soczyński w odpowiedzi oświadczył, iż Kommissya Skarbowa porównywała rzetelne li tylko wydatki z dochodami.

Delegowany z Akademii Czaykowski uważał, iż pobudką do mniejszenia dochodów, jest przedwześnie objawiona przez Kommissyją Skarbową wątpliwość, o przyjęciu proponowanego przez Senat podwyższenia podatku Osobisto-klasykno-Przemysłowego o złp. 24,000 na pokrycie powiększonych rozchodów.

Reprezentant Kadłubowski objawienie zdania przez Kommissyją Skarbową co do podatku proponowanego, nie przypisywał woli samey Kommissyi lecz Reprezentacyi

Gdy niebyło jednomyślności, na żądanie Assesora Seymu Soczyńskiego przystąpiono do kreskowania, skutkiem którego gdy za projektem Senatu było kresk 13 zaś za opinią Kommissyi Skarbowey 18, pozycya ta według opinii Kommissyi Skarbowey w Summie Złp. 500, na Budżecie umieszczaną została.

W dalszej osnowie projektowanego Budżetu, w oddziale II pozycji 93. Senat Rządzący na koszt Kancellaryjne, Materiała piśmienne, światło i druki dla Biór Senatu proponował Złp. 12,637 gr. 6., zaś Kommissya Skarbowa z powodu możności puszczenia dostawy materyałów przez licytacją publiczną, a ztąd spodziewaney oszczędności umieściła Summę Złp. 10,000.

Marszałek Seymu z powodu wypuszczenia w oddziale I pensy Emerytalnych, żądał od Kommissyi Skarbowey objaśnienia.

Assesor Seymu Soczyński Członek Kommissyi Skarbowey objaśniał Marszałka, iż w zwróceniu Budżetu do porządku, Kommissya Skarbowa Emerytury w właściwym ich miejscu położyła,

Delegowany Sędzia Pekoiu Librowski, oznaymił, iż liczba Emerytur przedstawionych, i brak funduszu na zaspokojenie wszystkich, przekona Izbę o niemożności tychże w zupełności wypłacenia.

Członek Kommissyi Skarbowey Lipczyński uważając wypuszczenie dostawy materyałów w Entrepryzę, za najlepsze dla dobra Kraiu przywiódł; iż Kommissyia Skarbowa corocznie w tym względzie czyniła swoje uwagi, i te gdyby był Senat Rządzący wziął pod użycie, znaczna oszczędność byłaby się wykryła, co uczy doświadczenie z wypuszczenia przez Entrepryzę dostawy materyałów dla sądownictwa, gdzie półtora iuż blisko tysiąca złp. oszczędzono.

Marszałek Seymu wyrachowanie naprzód wydatków uważając na teraz bydz przedwczesnem, oznaymił: iż z końcem roku Etatowego okaże się czyli proponowana przez Kommissyją Skarbową summa jest wystarczającą lub nie.

W skutku żądania Marszałka przystąpiono do kreskowania, po dopełnieniu które-

go większością 23 kresek przeciwko 8 opinia Kommissyi Seymowo-Skarbowey utrzymaną została.

Reszta pozycyi tego tytułu zgodnie z opinią Kommissyi Skarbowey przez Izbę Prawodawczą przyjęta została.

Delegowany z Akademii Paweł Czaykowski wniósł do Izby prośbę Staroz: Icka Glantz, o wyznaczenie Kommissyi o nadużycia niektórych urzędników w usunienu winowayców od ręki sprawiedliwości, wykryć mającey.

Assesor Seymu Soczyński w duchu art: 154 Statutu żądał odesłania tey prośby, jako przez Reprezentanta wniesioney do Kommissyi Prawodawczey.

Delegowany z Akademii Czaykowski nieuważając podaney skargi bydz sprawą iego, lecz sprawą żądającego wymiaru sprawiedliwości, był za odesłaniem prośby powyższej do Senatu Rządzącego.

Delegowany Senator Soczyński odczytawszy art: 154 Statutu łączyl swe zdanie z Assesorem Seymu Soczyńskim, za odesłaniem przedmiotu tego do Kommiss: Prawodawczey.

Reprezentant Kryspin Hr. Żeliński sądząc przedmiot ten za nienależący do Izby, był za odrzuceniem prośby.

Marszałek nieznaydując oskarżenia bydz Konstytucyinem oświadczył, iż rozpoznanie prośby w Izbie miejsca niema.

W końcu Izba prośbę rzezoną do Kommissyi Prawodawczey przesłać postanowiła.

Reprezentant Łacki zażądał objaśnienia, czy Senat Rządzący nienadesłał odpowiedzi na głos Jego, w przedmiocie wyrachowania Czyńszu z dzierzawy Dóbr Jaworzna uczyniony.

Marszałek oznaymił, iż żądana odpowiedź od Senatu ieszcze nienadeszła.

Członek Kommissyi Skarbowey Marcin

Soczyński z powodu nienadesłanej odpowiedzi oznajmił, iż pozycya ta według projektowania Senatu na Budżecie umieszczoną została, gdyby jednak Senat takową jeszcze nadesłał, użytek z niej mógłby być zrobinym.

Prezydujący w Kommissyi Skarbowey Kaietan Florkiewicz oznajmił, iż względnie przedmiotu tego żądał objaśnienia od Senatorów do teyże Kommissyi Delegowanych, i ci przyspieszenie odpowiedzi przyrzekli; że jednak to nienastąpiło i jedynie Członek Bióra rachuby do objaśnień przysłanym był, Kommissyia działań swoich zwłaszcza na ukończeniu obrad Reprezentacyi wstrzymać nie mogła.

Assesor Seymu Soczyński wniósł równie potrzebę wezwania Senatu, o przyspieszenie odpowiedzi na głos jego w przedmiocie Prawa obioru Zastępców i Assesorów, iak niemniej na wniesioną przez niego prośbę starszych cechu Jubilerów i Złotników, o zmianę niektórych artykułów statutu ich zgromadzenia.

Izba Prawodawcza wezwanie w tey mierze do Senatu przesłać uchwaliła.

Poczem Marszałek Seymu Posiedzenie do dnia jutrzejszego, to jest 11go Stycznia 1827 r. godziny 11 ranney solwował.

Jacek Księżarski,
Sekretarz Seymowy.

Z Warszawy d. 21 Lutego.

Dyrekcya Główna Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego.

Zwróciła Dyrekcya Główna w odezwie swoiey z dnia 31 Grudnia r. z. w pismach publicznych ogłoszoney uwagę właścicieli Listów Zastawnych, iż stósownie do Art: 134 Prawa Seymowego tylko po dzień 20 Stycznia, Kassa Dyrekcyi Główney każdodziennie wypłacać będzie właścicielom Listów Za-

stawnych i Kuponów wylosowanych, kapitały i procent im za upłynione półrocze należny. Z dniem tym pieniądze za nieodebrane kapitały i procenta złożone zostały do depozytu, z którego wypłacenie dłuższym podlega formalnościom. Zgłaszający się przeto po czasie prawem zakreślonym, pomimo powyższego ostrzeżenia, sami sobie winni są przypisać zwłokę, iakiey teraz doznawać są zniewoleni. Mający do odebrania należności za wylosowane Listy lub Kupony z zeszłego półrocza, powinni zgłosić się wprost do Kassy Dyrekcyi Główney z podaniem na piśmie, numeru Listów i Kuponów obeymniającem; Kassyer po otrzymaniu upoważnienia do odebrania od nich tychże Kuponów i Listów Zastawnych, wyda kwit interymalny, z którym dopiero na następne posiedzenie Dyrekcyi po wypłatę zgłosić się można. Tych przeto formalności zechcą się trzymać interessanci, którzy śpiesznego odbycia w Kasie Dyrekcyi głównej życzyć sobie będą.

W Warszawie dnia 13 Lutego 1827 r.

Radca Stanu, Prezes:

(podpisano) Kalinowski.

Pisarz Dyrekcyi Główney,

(podpisano) Drewnowski.

JW. Woroncow Daszkow, Poseł N. Pa-
na przy Dworze Bawarskim, wyjechał do
Minchen.

W iedney z wiosek w Kuiawach wszedłszy niedawno Gospodarz do swey stodoły, zastał w niej ogromnego Bociana, który na widok człowieka wcale się nie spłoszył. Nie wiadomo, iakim sposobem dostał się do stodoły, gdyż była dobrze zamknięta, a nie ma otworów w dachu. Ze zaś o kilka mil w tey okolicy nie ma Bocianów, ten więc musiał przybyć z dalszych stron; co ów gospodarz bierze za szczęśliwą wróżbę.

Donoszą z Kiiowa, iż mimo utrudzającej drogi z powodu ogromnych śniegów, zjazd na Kontrakty był dosyć liczny; niektóre interesa pieniężne zawarto pomyślnie. Lipiński, będący w tem mieście, oświadczył, iż wkrótce odwiedzi Warszawę.

W ciągu upłynionej połowy Lutego, nierównie mniej umarłe ludzi w Warszawie, niż w przeciągu takiegóż czasu w innych miesiącach.

Kurs Listów Zastawnych

Towarzystwa Kredytowego Ziemięgo.
Za Sto złotych w Listach Zastawnych
bez 1go Kuponu.

Przedających nie ma.

Kupujący ofiarują — 77 — 15.

W Warszawie d. 19 Lutego 1827 r.

F. H. Schaber S. G. K. W.

Na ostatnich targach warszawskich płasmono za korzec żyta zł. Pol. od 10 i 3 gr. do 12 i gr. sr. — Pszenicy od 13 do 21. — Jęczmienia od 11 do 14 i pół. — Owsa od 8 do 9 i gr. 10. — Siana furę jednokonną od 13 do 20, parokonną od 24 do 28 i pół. — Słomy furę zwyczajną od 4 i pół do 6 i gr. 20.

Z Petersburga d. 22 Stycznia D. K.

(Z Dziennika Petersburgskiego.)

Najjaśniejszy Cesarz Jegomość raczył przesłać Cesarskiej Akademii nauk w Petersburgu, w całej postaci portrety Cesarzowej Elżbiety I. Cesarzowej Katarzyny II. i Cesarza Fawła I., Akademia z głębokim uszanowaniem i wdzięcznością przyjęła drogi ten dar Najjaśniejszego Opiekuna, którego z chlubą pomiędzy swemi członkami liczy.

Przez reskrypt pod dniem 5 b. m. Najjaśniejszy Cesarz Jegomość raczył udarować

wielkim krzyżem Orderu S. Anny, Jenerała Majora Gorgolego, Członka Rady dróg komunikacyi.

Towarzystwo opieki więzień, otrzymawszy od pięciu osób bezimiennych, sumę wynoszącą 1165 rubli, użyło iey na wykupienie 7 więźniów, osadzonych za długi, których ogół dochodził do 1757 rubli 60 kop: a z którego czterey wierzyciele ustąpili razem 637 rub. 60 kop. Pozostałe 45 rub. rozdano różnym ubogim w iałmużnie.

Dnia 16 b. m. przyszedł do Inspektora części karetny woźnica Piotr Fiedorow, (włościanin Pana Obolianinowa) i oświadczył, że on dnia wczorayszego, o godzinie 11tey przed południem, woził ze Smolnego-Monasteru do Lombardu (na ulicy Mieszczańskiej) nieznaioną sobie Panią, która zapłaciwszy jemu, poszła do Lombardu, on zaś, przyjechawszy do Kamiennego-Mostu, zatrzymał się dla pokarmienia konia: zaczął wybierać siano z sanek, i znalazł srebrny, wewnątrz wyłaczany pułhar, około pół funta wazący. Policya przedsięwzięła środki dla wynalezienia osoby, która tę rzecz straciła. — Cesarz Jegomość, na przełożenie naypoddanieysze o tem Woiennego Jenerała Gubernatora Petersburgskiego raczył rozkazać, za taki dowód cnoty Fiedorowa, wydać mu z gabinetu nagrody 200 rubli.

— Dnia 24. —

Na mocy Reskryptu Jego Cesarskiej Mości pod dniem 3 b. m. wydanego do Ministra sprawiedliwości, i na przełożenie tegoż Ministra, Rządzący Senat oświadczył, przez Ukaz pod d. 21, zadowolenie Najjaśniejszego Cesarza Jegomości, Sądom niżej tu wymienionym, za pośpiech i regularność, z jaką wymierzały sprawiedliwość, w ciągu roku zeszłego, to jest, Sądom Kryminalnym: Ekaterynostawskiemu, Kazańskiemu, Ko-

stroniskiemu, Moskiewskiemu (1go i 2go Departamentu), Nowogrodzkiemu, Orłowskiemu, Premskiemu, Ryazańskiemu, Petersburgskiemu, Saratowskiemu, Tulskiemu, Twerskiemu, Władzimirskiemu, Woroneżkiemu i Jarosławskiemu; Iwszym Departamentom Sądów głównych: Grodzieńskiego, Mohilewskiego, Witebskiego, Wileńskiego i Wołyńskiego; pierwszemu Departamentowi Sądu Jeneralnego Pułtawskiego i Sądowi Inflantskiemu.

Rozkazem dziennym z dnia 12 Stycznia r. b. Cesarz Jmć mianował Viceadmirala Floty Bałtyckiej Sarczewa 1go Dowódcą głównym i Gubernatorem wojennym portu Kronsztadzkiego, Viceadmiral Korobka, zostaje iak przedtem głównym Dowódcą ekwipażów morskich w Kronsztadzie.

Jeden z tutejszych Dzienników zawiera opisanie nadesłanych z Florencyi przez Taynego Radcę Mikołaja Demidowa do tego fabryk w Niznym - Tahilsku, ozdób kościelnych, iako to: krzyża, mającego 13 cali długości, Kielicha, trzymającego 10 1/2 cala wysokości, oraz Patyny. To trzy sztuki złote ozdobione rozmaitemi drogiemi kamieniami i emaliami, szacowane są 48,700 rubli. Na krzyżu z obu stron znajduje się napis Rossyjski wyrażający nazwisko i intencyją fundatora.

— Dnia 26. —

Na Komitet Ministrów wniesiony był przez Sekretarza Stanu Murawiewa, w skutek własnoręczney Jego Cesarskiej Mości rezolucyi, rapport Senatora, Xięcia Dołhorukiego, o podawanych przez niego środkach do polepszenia stanu Gubernii Kurskiej. Podług spisanego w Komitecie Ministrów protokołu, oświadczone mu, na posiedzeniu dnia 8 b. m., stósownie do rozkazu Najwyższego Jego Cesarskiej Mości, według te-

go protokołu: — Xiążęciu Dołhorukiemu oświadczyć zupełną wdzięczność za odznaczające się wykonanie włożonego nań poruczenia.

Z Paryża d. 9 Lutego.

Na onegdajszym Posiedzeniu Izby Deputowanych P. Bonnet zdał sprawę w imieniu wyznaczoney kommissyi do roztrząśnienia projektu do ustawy względem druków. Mowca w długiej mowie wyłuszczył powody, które skłoniły kommissyją do poczynienia w tym projekcie odmian, a z tych są główniejszemi następujące:

Do artykułu 1go. Pisma od 20 i więcej arkuszy niepotrzebują być składane w urzędzie. Kara na drukarzów, którzyby zaniedbali 5ciodniowego złożenia małych pism, stanowi się zapłacenie 3000 fr., ale bez konfiskaty dzieła. Do art: 2go. Oznaczenia w Iwszym artykule projektu nierozciągają się do mów i zdań członków obu Izb podczas ich posiedzeń, oznaczeń konsystorzów, drukowanych sztuk teatralnych po ich wystawieniu, gdy tylko text ich jest drukowany, prospektów o książkach, kalendarzyków, pism tyczących się spraw prywatnych, gdy nie są na sprzedaż przeznaczone. Do art: 4go. Przez warsztat drukarski rozumią się także osobne warsztaty do suszenia i oprawiania drukowanych książek. Do art: 5. Zadne pismo od 20 i więcej arkuszy niemoże być bez pozwolenia in 18vo drukowane (projekt stanowi, iż każde pismo z 5 lub mniej arkuszy złożone płacić musi za siępel 1 frank. Do art: 8go. W oświadczeniach właścicieli Gazet podane ni nawet być muszą pomocnicy. Do art: 9go. Jeżeli gazeta ma kilkunastu właścicieli, tedy aż do 3 musi być za odpowiedzialnych redaktorów uznanych. Gdyby oświadczenie odrzuconem zostło, a zachodziło przeciw temu uzalenie, tedy sądy rzecz rozstrzygają, wszelako postanowienie administracyjne ma tymczasowo moc swoją. Do art: 10 właściciele będący redaktorami ulegają każdy z osobna karze, ale pieniężną wspólnie płacą. Do art: 14go. (Stęplową opłatę od gazet kommissya odrzuciła.) Kaucyja składa się z osobnego majątku każdego z redaktorów. Wolnemi od niej są, oprócz poświęconych umiejętnościom, pisma wychodzące tylko dwa razy w miesiącu lub rzadziej, lub same tylko doniesienia zawierające. Do art:

15. Nazwisko Redaktora (nie wszystkich właścicieli) musi być na każdej gazecie drukowane. (Art: 16 i 17 tyczące się rewersów i prywatnych umów względem gazet, i t. d. są odrzucone.) Do art: 20go. Oznajmienia o życiu prywatnem (jeżeli są obrażającami) mogą być przez Prokuratora Królewskiego dochodzone. Do art: 21go. Za zezwol niem tylko obrażonego może być drukowana sprawa z urzędu dochodzona. Rozpoznanie takowej sprawy odbywać się ma przy zamkniętych drzwiach. Do art: 22. Ze drukarze przez sąd mogą być od odpowiedzialności uwolnieni. Cały projekt z 23 artykułów złożony, zmien ony został przez kommissyą na 20.

Zapisało się zaraz 44 mowców przeciw, a 31 za ustawą względem druków.

W tej chwili wyszło tu pisemko przeciw projektowi do ustawy względem druków, w którym przytoczone są najmocniejsze wyrazy z mów w Izbie Deputowanych w różnych latach za wolnością druku miane przez PP. Villele, Corbiere, Bonald, Castelbaiac, Martignac, Ravez, ct.

Angielski gabinetowy goniec przebiegł wczoraj w wieczór przez miasto nasze do Madrytu; wiezie on odpowiedź P. Canninga na doniesienie Posła Angielskiego P. Lamb, o drugiem wtargnieniu do Portugalii buntowników tego narodu z Hiszpanii. Sądziemy (dodaje Dziennik Sporów) że Anglii niebezpieczeństwo na oddaleniu Jenerała Longa i stawieniu go przed sąd, ale żądać będzie innego zadosć uczynienia i inney rękóymy.

Xżę Devonshire ma tu wkrótce zjechać dla odwiedzenia swej siostry Pani Granville. Dziewczyna z Dombremy (wyższy Marnev) niosąc pieniądze do drugiej wsi, napotkała Leśniczego i z nierozsądku wyznała co niesie. Leśniczy towarzysząc iey, wprowadził w las i zamordował. Człowiek kradnący właśnie drzewo, widział to zabójstwo ale bojąc się, aby go podobny los nie spotkał, skoroby Leśniczy postrzegł, iż widział jego czyn, rąbał głośnie jeszcze drzewo i dozwolił się na uczynku schwytać. Przybył do niego Leśniczy, którego prosił o przebaczenie, lecz ten zaprowadził go do Burmistrza w Dombremy, któremu on oznajmił o popełnionem zabójstwie i przyłożył się do pochwylenia zbrodniarza.

Kupiec tutejszy, Ludwik Guibal, miał zlecenie pewnych dostaw dla Rządu Haitań-

skiego. Uskutecznił to wszystko i posłał Prezydentowi Bover oryginalne rachunki zakupu, zostawiając iego wspaniałomyślności nagrodę za swoje trudy. Prezydent odpowiedział tak hojnie na położone w nim zaufanie, iż kupiec nigdyby więcej zyskać nie mógł, i napisał oprócz tego następnicy list do niego: "W Port au-Prince dnia 16 Grudnia 1826 roku, a 23 Rzpłtey. — Jan Piotr Boyer, Prezydent Haitański, do P. Ludwika Guibal w Paryżu. — Przejrzałem, Mei Panie, z wielką uwagą wszystkie rachunki zakupu dla Rządu. Umiem ocenić WPana trudy w tem zleceniu, i posełam WPanu przez okręt Ternaux 16,000 piastrow w srebrze. Donieś mi WPan, czyli ta suma jest dostateczną na zastąpienie iego kosztów i trudów, gdyż nie chcę, aby ci, którzy tak gorliwie, jak WPan, naszey Rzpłtey służą, na szkodę wystawioneni byli. Pozdrawiam WPana z zupełnym szacunkiem. (Podpisano: Boyer., — Przybyły w tej chwili okręt Ternaux przywiózł istotnie 16,000 piastrow.

— Dnia 12. —

W Piątek w wieczór Kanclerz na czele bióra Izby parów złożył Królowi przyjęty w tej Izbie projekt do ustawy względem sądów przysięgłych. Dziś złożony tenże został Izbie deputowanych w kształcie jak był początkowo napisany, a poczynione w nim odmiany przez Izbę parów osobno. Onegdaj P. Martignac zdał Izbie deputowanych w imieniu kommissy sprawę o projekcie do ustawy względem handlu niewolnikami. Potem Minister skarbowy złożył Izbie rachunki z przychodów i rozchodów z lat poprzedzających i budżet na r. 1828.

Xżę Salm na Salm złożył Królowi swoje uszanowanie.

Brygada Szwajcarow powróciła dnia 11 b. m. z Hiszpanii do Francji.

We Francji utworzył się nowy religijny Związek, nazywający się braćmi Krzyża.

Tutejszy Związek przyjaciół Greków zebrał od początku r. 1825 do ost. tniego Czerwca 1826 1 mil. 472,540 Fr. 72 cent: a wydał 1 mil. 217,955 Fr. 54 cent. — W Tarbes pociągnięto pod sąd 5 Adwokatow, za to, że z Aktorkami wystawiali komedye na korzyść Greków; lecz zostali z poczawają za niewinnych uznanemi.

D O D A T E K

D O N¹⁰ 17

G A Z E T Y K R A K O W S K I E J

Z KRAKOWA DNIA 28 LUTEGO 1827 ROKU WE SRODE.

OBSERWACYE METEOROLOGICZNE.

Barometr dla lepszego porownania zredukowany na 0° Raumira.

Dzień godzina	Barometr		Therm:		Wiatr	Stan Atmosf:	U W A G I.
	z reduk. na 0°	Os	stop.	Re stopr.			
24. 7	27	4, 544	— 5. 3	77	Połud: Za: średni	Chmury	Pochmurno.
	12	5, 752	— 0. 6	69	„ „	Słońce z Chmur:	
24. 3	9	5, 233	+ 0. 9	65	Połud: Ws: słaby	Pogoda	Pogoda
	9	5, 888	— 7. 3	79	„ „		
25. 7	27	7, 190	— 14. 7	82	Południo: mocny	Chmury	Słońce z Chmur:
	12	8, 142	— 5. 0	70	Wschodni średni	Pogoda	
	3	8, 510	— 3. 7	70	„ słaby		
	9	10, 642	— 11. 0	79	„ „		
26. 7	26	11, 511	— 16. 0	81	Wschodni słaby	Chmury	Pogoda
	12	11, 116	— 8. 5	75	„ „		
	3	11, 198	— 6. 0	71	„ „		
	9	10, 102	— 11. 6	80	„ „		

J. Steczkowski, Zast: A. O.

— Z Krakowa. —

S E N A T R Z A D Z A C Y

Wolnego Miasta Krakowa i jego Okręgu.

Oznajmuje, iż postanowieniem swoim w dniu dzisiejszym zapadłym, Zgromadzenie Kapeluszników w Mieście Okręgowym Chrzaniecie będące, wyniósł do rządu uprzywilejowanej Korporacji, i dozwolił utworzenia

oddzielnego cechu mocą udzielonego im w formie przyzwoitey przywileju. Wszelkie przeto prawa i obowiązki z ustawy Seymowej, z dnia 30 Grudnia 1820 zapadłej, a w dniu 1 Czerwca 1821 r. ogłoszoney bądź z późniejszych rozporządzeń Senatu za rozwinięcie tej Ustawy uważanemi być mogących wynikające i służące cechom dotąd istnieją-

cym, do rzeczonoego nowo utworzonego cechu Kapeluszników w Chrzanowie stosować się mają.

W Krakowie dnia 13 Lutego 1827 roku.

WODZICKI.

Mioszowski, Sekr. Jen: Senatu.

Z Wiednia d. 13 Lutego.

Dzień onegdajszy urodzin N. Cesarza Jegomości, naszego najłaskawszego Pana, dał znowu powód wiernym mieszkańcom Monarchii, iż najszczerse uczucia miłości, przychylności i wierności dla najlepszego Monarchy, rozmaicie i stosownie do oycowskiego Jego sposobu myślenia wynurzyć zdołali.

Milliony wiernych poddanych zanosili do Dawcy wszelkiego dobra naygorętsze modły za dotychczasowe drogie zdrowie i najszczerzy błagały o dalszą niczem niezamąconą pomyślność nayukochańskiego Ojca kraju, składając rozmaite pobożne ofiary ku dobru ludzkości na ołtarzu oyczyzny.

Prawi mieszkańcy Stolicy obchodzili ten dzień radości nabożeństwem i dobroczynnem wsparciem różnego rodzaju, w tem błogiem uczuciu, że są szczęśliwemi świadkami trwałego zdrowia najlepszego Monarchy. W wiliu uroczystości oświecono teatru, a przed rozpoczęciem sztuk odśpiewano każdego Austriaka zachwycającą pieśń narodową: "Boże zachowaj Cesarza Franciszka!", — przyczem objawiły się widocznie uczucia licznie zgromadzonych widzów w radosnem wyrazie miłości i wierności ku naydroższemu Ojcu kraju.

Z Londynu d. 6 Lutego.

Wczoray odbyła się gabinetowa rada w Brighton. P. Canning jest nieco słaby. Xzę Sussexu wychodzi z niebezpieczney choroby.

Xzę Klarencyi (Następca tronu) iadł we Czwartek obiad u Lorda Holland (stawnego

członka opozycji) w Holland-Housse. Odnoga tego Lorda sp krewnioną jest z Fitz-Clarence (to jest Kapitan Holland zaślubił się z Panną Fitz-Clarence.)

Za konie, psy i powozy po Xięciu Jorku, które w tych dniach sprzedano, zebrano 8804 Fs. W ogłoszonym teraz iego testamentie wyraził nadzieję, że dobra iego wystarczą na zaspokojenie iego długów; resztę majątku odkazał siostrze swojej Xiężnie Zofii.

Traktat handlowy między Anglią i Brazylji zatwierdzony został dnia 23go Listopada r. z. przez Cesarza Don Pedro. Na mocy tego traktatu handel niewolnikami w Brazylji ustaie zupełnie od 23 Listopada 1829 r.

Zgromadzenie Katolików w Dublinie na wniosok P. Oconnel uchwaliło prosić P. Burdett, aby przy otworzeniu Parlamentu podał od nich prośbę Izbie niższej.

Podług doniesień z Kalkuty Birmanowie wypłacają na terminach przyrzeczone w traktacie pokoju sumy.

List z Kartageny pod dniem 5 Grudnia donosi, że Boliwar rozkazał posłać 1 mill. dolarów do Londynu na opłacenie prowizyi od pożyczki, dodając, iż dług Angielski powinien poprzedzać wypłatę woysku.

— Dnia 9. —

Wczoray rozpoczęły się posiedzenia Parlamentu, i do obu Izb wniesiono wiele próśb względem ustaw zbożowych i innych przedmiotów. Hr. Liwerpool (Minister) oznaymił w wyższej Izbie, iż dnia 19 lub cokolwiek później wniesie pod iey rozważę ustawy zbożowe. W obu zaś Izbach wniesiony został ze strony Ministrow adres pożałowania do J. K. Mci z powodu śmierci Xcia Jorku. Margr. Landsdown zapowiedział w wyższej Izbie, iż d. 14 wniesie prośbę od Katolików Irlandzkich, a P. Burdett oznaymił niższej, iż także prośbę wniesie dnia 22 b. m.

Do wschodnich Indyv ciągle poselane są wojska; ale do Portugalii sądzą, iż nie będzie więcej posłanych.

Król Jorku zostawił do 300,000 Fs. długów; po sprzedarzu iego majątku, coby do spłacenia tych długów zabrakło, chce Król z prywatney swey kassy dodać.

Wdowa po sławnym żeglarzu około świata Cook żyje ieszcze zdrowa w Clapham.

Angliia wysła teraz więcej towarow do nowych kraioŭ południowey Ameryki, niżeli do Ziednoczonych Stanow połnocney.

Od granic Tureckich d. 15 Stycznia.

Rząd Grecki przybył dnia 10 Listopada do Eginy i nazajutrz przy wystrzałach z dział rozpoczęły się posiedzenia narodowego zgromadzenia Konstanty Nikomedes otrzymał dowództwo w mieście, a Ipsaryiotom powierzono zostało strzeżenie zgromadzenia narodowego. Rząd zatrudnił się zaraz sprawami publicznemi i dnia 12 (24) Listopada wydał wyrok zabraniający każdemu żołnierzowi zbliżenia się do Eginy; wszelkie żądania siły zbroyney mają być na piśmie podawane. Dnia 15 (27) Listopada zgromadzenie postanowiło, iż wszelkie dochody narodowe na rok 1827 mają być przez publiczną licytację wypuszczone. Dnia 17 (29) Listopada wydało uchwałę zabraniającą naysurowiey rozbojów morskich.

Doniesienia o wojennych zdarzeniach w Liwadyi są bardzo dla Turków niepomyślne, i z powodu tych zdarzeń odprawione zostało w Eginie na podziękowanie Bogu nabeżeństwo. Rząd ogłosił Negrepont w stanie zamknięcia, i podobnyż środek ma być względem Kandyi przedsięwzięty. Powstanie na tej wyspie przeciw Turkom rozszerzyło się na nowo, i osada Grecka w Carabusa wspiera powstańców.

Gazeta powszechna pod dniem 12tym Stycznia donosi z Stambułu: W tych dniach przez przejście korespondencyi tutejszych niechętnych z Janczarami na stronie Azyiatyckiey odkryty został nowy spisek. Tey zaraz nocy pochwycono hersztów i stracono, i nie wielu z nich uratowało się ucieczką. Systema nowych reform utrzymuje się nietylko tu, ale i w większey części prowincyy, iedną Natolią wyjąwszy, lecz zmieniienia przez Sułatana kilku Baszów zdaie się i tam pomyślny obiecywać wypadek. — Doniesienie z Grecyi tak są dla Porty niepomyślne, że im z początku wierzyć nie chciano; ale wkrótce przekonano się, iż kilkanaście, powiatów na północy międzymorza podniosły rokosz. Niespodziewana ta zmiana rzeczy uczyniła tu głębokie wrażenie i ułatwić może układy Posłów Chrześcianańskich Mocarstw względ m Grecyi.

Konsystorz wyznania Ewanielickiego w Petersburgu rozpiisał od 19go Stycznia 1823 powszechną składkę na wykupienie z niewoli Tureckiey mieszkańców Greckich z wysp Ghios, Kassandry i Kidenii, i do 24 Listopada 1826 zebrał zwoina sumnę 7750 rubli i 26 kopieek w assygnacyiach bankowych i 611 rubli i 32 kopieek w srebze, które na swoje przeznaczenie przesłał.

TEATR NARODOWY.

Dziś we Czwartek to jest d. 1 Marca r. b. dane będzie historyczne Drama w 3ch aktach oryginalnie z dzieiow oyczystych napisane przez L. Dmuszewskiego: *Oblężenie Gdańska*. — Zakończy Widowisko Opera Komiczna w 1 akcie z francuzkiego P. Guillet przetłomaczona; z muzyką P. Gaveaux: *Kwadrans mioczenia*.

U W I A D O M I E N I E.

Podpisany mechaniczno-fizyczny Artysta ma zaszczyt donieść Prześwietney Publiczno-

ści iż postanowił w przedzie swoim dać tu w Krakowie w Sali JP. Knotza kilka mechanicznych swoich wystawień, z których pierwsze nastąpi d. 5 Marca 1827 i przyrzeka z pewnością Prześwietnym Widzom miasta tu-tevszego zrządzić bardzo przyjemne wieczorne zabawy. Sala będzie pięknie workowemi świecami oświetlona, a dobrze uporządkowane kosztowny fizyczny gabinet sprawi przepyszny widok. Zresztą produkowanie kazdey sztuki w takim nastąpi sposobie, że każdy dokładnie będzie mógł uw. zać.

Biletów dostać codziennie można w mieszkaniu podpisanego przy ulicy Swickiej pod Nr. 333 na pierwszym piętrze. Dalsza wiadomość udzielona będzie przez Afisze. Podpisany donosi oraz, iż gotów jest każdego iakiey zeliche nauczyć sztuki, a zwłaszcza ta-kiey, która całą kompanią z bawić może, i nawet wedle żądania odstąpić machin z po-trzebną informacją względem ich użycia. Lekcyje w tej mierze brać codziennie mo-żna w powyższem jego mieszkaniu.

Bartłomiej Bosco.

LOTERYJA KRAJOWA.

W 231 Ciągnienu dnia 28go Lutego r. 1827 w przytomności Osób od Rządu do tego

wyznaczonych, wyciągnięte z koła zostały Numera następujące:

87. 35. 57. 16. 37.

Przyyszłe 232 Ciągnienu dnia 7 Marca 1827 r. przpada.

Dnia 26 i 27 Lutego 1827 r.

Cena Zbóż różnego gatunku na Targu w Krakowie sprzedawanych.

Korzec	1.	2.	3.	4.
	Zł. gr.	Zł. gr.	Zł. gr.	Zł. gr.
— Pszenicy	15	14 —	12 15	11 —
— Zyta	11 15	11 —	10 15	10 —
— Jęczmienia	10 —	9 15	9 —	8 20
— Grochu	— —	— —	— —	— —
— Owsa	7 15	7 12	7 6	— —
— Jagieł	21 —	20 —	19 —	18 —
— Rzepaku	24 —	23 —	22 —	— —

W Gdańsku dnia 19 Lutego.

	Łaszt 30 Korcy wynoszący.	
	od Złp.	do
Pszenuicy	660	750.
Zyta	498	510.
Jęczmienia	468	480.
Owsa	384	402.
Grochu	750	780.

D O N I E S I E N I A.

Sędzia Trybunału I. Instancyi Wolnego, Niepodległego i ściśle Neutralnego Miasta Krakowa i Jego Okręgu, Kommissarz upadłej massy Berla Kachane zawiadomia Publiczność, iż zaczawszy od dnia 14 Marca r. b. o godzinie 9tej z rana odbywać się będzie w gmachu Sukiennic licytacja publiczna ruchomości Berla Kachane, iako to: sreber, białizny, mebli czyli sprzętów drewnianych, zwierciadeł i innych.

W Krakowie dnia 19 Lutego 1827 roku.

(podpisano) *Habowski.*

W żydowskim mieście przy Krakowie w buźnicy starey sprzedaż przez licytacją odbędzie się dnia 6 Marca r. b. o godzinie 9tej rano w drodze egzekucyi Sądowej kosztowności: kulczyków dyamentowych, rubinkowych różnych, pierścionków dyamentowych, z kamyczkami złotych, dyamentów, kamyczków emelirowanych, zegarków i innych, zaraz za gotową zapłatę w monecie courant, które można wprzód zobaczyć w sklepie w Kaźmierzu w domu pod L. 115.

W Krakowie dnia 22 Lutego 1827 r.

Skorczyński, Kom: Sąd.

Ktoby sobie życzył kupić Włok na ryby ze szpagatu zrobiony, dostanie go w ulicy S Jana Nro 484.